

[Poul Schlüter.]

munale lovgivning, derunder styrelsesloven, her i folketinget, og når man tilrettelægger arbejdet ude i kommunalbestyrelserne, må vi bevidst sigte på at gøre det til noget overkommeligt at gå ind i en kommunalbestyrelse. Vi må arbejde for at begrænse udvalgsarbejdet ude i kommunerne til det, der er nødvendigt. Det må ikke gå sådan i kommunalbestyrelserne, at udvalgsarbejdet næsten automatisk kommer til at tage det omfang, som svarer til, hvad der kan kaperes af netop det medlem, som har bedst tid til den offentlige virksomhed. Hvis jeg må have lov at trække det en lille smule skarpt op, så kan jeg måske sige det således: når det principielt er muligt at være medlem af B & Ws bestyrelse i sin fritid, så må det også være muligt principielt at deltage i en kommunalbestyrelse i sin fritid. Går vi væk fra det princip, så rammer vi folkestyrets sjæl, og derfor må vi tilrettelægge arbejdet — og nu taler jeg både om folketinget i lovgivningen, men sandelig også om kommunalbestyrelserne ude omkring — så detaljer og petitesse kommer væk fra udvalgsarbejdet.

Jeg har selv været medlem af en kommunalbestyrelse i en længere årrække, og jeg ved, at der er en fristelse til, at udvalgene blander sig i stadig mere, mens man skulle søge at gennemføre den linje, at de kommunale udvalg træffer beslutningerne, men administrationen, den daglige forvaltning, overlades til embedsmændene under ansvar over for kommunalbestyrelsen. Hvis ikke vi holder fast i det princip, så bliver det stadig færre grupper af befolkningen, som i fremtiden tør påtage sig at gå ind i kommunalbestyrelsesarbejdet.

I kommunalbestyrelsen og i udvalgene skal man nok først og fremmest fastlægge kommunens generelle retningslinjer, og så må man i øvrigt delegerer ud. Jeg tror, det er forfærdelig vigtigt, at vi slår disse ting fast også i forbindelse med dette lovforslag. Det må ikke udvikle sig til, at de folkevalgte råd mindre og mindre bliver et ægte spejl af den danske befolkning.

A. Chr. Andersen: Jeg kan på mit partis vegne tiltræde den foreslåede forhøjelse i diætbetalingen til dækning af dokumenteret mistet arbejdsfortjeneste. Ændringen vil, som det er anført i bemærkningerne til for-

slaget, få meget begrænset betydning for kommune og amtskommune, idet det er relativt få, der har behov for at få denne tredobbelte diætbetaling.

En af begrundelserne for at foretage ændringen er, at man er bange for, at det kan give en skæv rekruttering i kommunalbestyrelserne, hvis ikke der er denne mulighed for at få tabt arbejdsfortjeneste dækket. Det er et spørgsmål, om man ikke bl. a. af den grund også skulle slette tidsbegrænsningen for diætbetaling i det hele taget, således at der også udbetales diæter, selv om møderne afholdes om aftenen. Derved ville mange kunne passe deres arbejde om dagen. Som forholdene er nu, afholdes der meget få møder om aftenen, og man kan vel ikke helt se bort fra, at det skyldes, at der ikke ydes diæter for aftenmøder.

Mon ikke tiden er inde til at anlægge et andet syn på kommunalt arbejde end hidtil, således at diætbetaling ikke bare er at betragte som dækning for tabt arbejdsfortjeneste, men virkelig er et honorar for at yde et stykke arbejde — et honorar, der ydes, uanset på hvilken tid af dagen arbejdet udføres. Det er jo sådan, som hr. Poul Schlüter var inde på for lidt siden, at der er mange, som får dette diætbetalt udbetalt, uanset at de har deres løn alligevel. Det kan i og for sig være lige så forkert, som at man skal arbejde helt gratis uden for arbejdstiden efter klokken seks.

Jeg tror ikke, det ville blive nogen særlig kostbar fremgangsmåde for kommuner og amtskommuner, selv om man gik over til dette. Ved en fornuftig tilrettelæggelse og forberedelse af møderne vil mødernes længde og antal ganske givet kunne indskrænkes meget i forhold til i dag, som hr. Poul Schlüter var inde på for lidt siden. En rimelig betaling for et effektivt arbejde bør kommunalbestyrelsesmedlemmerne have efter min opfattelse, uanset på hvilken tid af dagen det præsteres, men disse spørgsmål kan vi jo drøfte nærmere i kommunaludvalget.

I øvrigt kan jeg tilsige en velvillig behandling af lovforslaget.

Gunner Baunsgaard: Vi kan fra det radikale venstre gå ind for lovforslagets intentioner, men det, som vi behandler her, er jo kun et brudstykke af et mønster. Det er kun